

Net til at give Tillæg til de Præster, som den viisser skulde blive i Menigheden, er det da ikke høist ubilligt at forhindre Menighederne i at give af sig selv et Tillæg til de Præster, som de kunde viisse at beholde? Dertil svarede det ærede Medlem for Rolding, at Bønsselighe-
 den kunde ialfald løses paa den Maade, naar Staten ikke vilde give et saadant Til-
 læg, at Præsten tog sin Afsted, og Menig-
 heden da ligesuldt beholdt ham og lønede
 ham. Men saafald skulde Menigheden jo
 ikke alene udrede et lille Tillæg til Præstens
 Lønning, men hele hans Lønning, og det var
 dog en meget stor Bøde at paalægge en Me-
 nighed, fordi den ønskede at beholde en Præst,
 som Staten fandt den ligesaa godt kunde
 bruge et andet Sted. Dertil kommer jo des-
 uden, at ærede Medlemmer maa erindre, at
 saaledes som Loven er affattet, vilde jo Menig-
 hederne, naar de ikke havde Lov til at give
 en Gave til deres Præster, ikke engang kunne
 gjøre noget Saadant uden tillige at udtræde
 af Folkekirken. Det maatte haade Præsterne
 og Menighederne gjøre, men det var dog vir-
 kelig at paalægge en aldeles urimelig Dvang
 (Bergs Balmenigheder), ja, saa skulde For-
 slaget ialfald forandres i den Retning, efter
 min Mening undtager det nu ikke disse Me-
 nigheder. Seg kan altsaa ikke se rettere, end
 at vi bør fastholde det Standpunkt, der er
 betegnet af det ærede Medlem for Svendborg
 (S. N. Hansen), at vi her skulde give en Lov
 om, hvorledes Staten skal lønne Præsterne,
 men ikke blande os i Forholdet mellem Præst
 og Menighed; dette skulde vi lade være fuld-
 kommen frit. Derfor er det, jeg stemmer for
 det Forslag, der er stillet af to ærede Med-
 lemmer til § 16, men hvis det ikke bliver bi-
 faldet, vil jeg endda sætte Pris paa, om det
 Forslag, jeg har stillet til samme Paragraph,
 kunde vinde Thingets Tilslutning.

Alberti: Efter Forslagets § 1 skulde
 denne Lov ikke anvendes paa Kjøbenhavn, i
 alt Fald ikke for det Første; altsaa, selv om
 dette Forslag bliver til Lov, maa dog den
 hidtil bestaaende Lønningsmaade af de Kjøben-
 havnske Geistlige og Kirkebetjente vedblive.

Denne finder jo hovedsagelig Sted igjennem
 Præstepengene. Opkrævningen af disse Kjø-
 benhavnske Præstepenge er, saavidt jeg veed,
 ordnet ved en Plakat af 1814, og jeg tror
 ikke, at der senere er foregaaet nogen væsent-
 lig Forandring i Oppebørselsmaaden og Be-
 stemmelsen af denne Udelse. Efter Plakaten af
 1814 bestaar der i hvert Sogn i Kjøbenhavn
 Kommissioner, som have den Opgave at un-
 dersøge, hvorvidt de enkelte Beboere have an-
 tegnet sig i Præstepengeprotokollerne saaledes,
 at deres Bidrag ikke findes uforholdsmæssigt
 i Henseende til deres Næringsvei og Stilling.
 Det er udtrykkelig Plakatens Bestemmelse, at
 det skal være Sognebeboernes Næringsvei og
 Stilling, der skal afgive Veiledning for An-
 sættelsen til Præstepenge i Kjøbenhavn. Sa-
 vidt jeg har kunnet erfare, have de Kjøben-
 havnske Præstepengekommissioner valgt en an-
 den Fremgangsmaade i den senere Tid, og
 efter hvad der er mig sagt af en Kilde, som
 jeg anser for paalidelig, skal det i disse Kjø-
 benhavnske Præstepengekommissioner være al-
 mindeligt at ansætte Beboerne uden videre
 til 1 pro Mille af deres Indtægter. Om
 nu denne Ansættelse i det Hele taget er for
 høi eller ikke, skal jeg ikke her undersøge,
 men hvis den Beretning, jeg stoler paa, er
 sandfærdig, saa forekommer det mig, at Præ-
 stepengene da opkræves efter en Form, der,
 saavidt jeg ser, ikke stemmer med den bestaa-
 ende Lovgivning. Seg vil ikke videre om-
 handle denne Sag, men jeg vil overlade til
 den meget ærede Minister at tage det Hensyn
 til mine Ord, som han tror, de maatte fortjene.

S. C. D. Müller: Seg har taget
 Ordet for at tage Forslaget under Nr. 6 til
 § 16 tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne
 Forslag, var det bortfaldet.

S. C. D. Müller: Seg vil blot end-
 nu tillade mig at fremsætte den Bemærkning,
 at jeg i den Strid, som er ført saa stærkt
 imellem det ærede Medlem for Marhus Nits
 1ste Balmfreds (Winther) og for Svendborg